

– Egyszer voltam, akkor azt játszottak.
 – Ismered a mezősegi táncokat és dalokat?
 – Nem.
 „Nem.” „Egyszer.” – Érvnek kevés. Hívnálak, hogy gyere el máskor is, ha lenne értelme.
 Kezdődik a táncház...

„Én is voltam, mikor voltam,
 Virágok közt virág voltam,
 De rossz kertészre akadtam,
 Keze alatt elhervadtam...”

Golicza Mária

(Igazság, 1978/301. 2. – 1978. december 21., csütörtök)

Regősök

Az országunkban működő városi táncházak számát gyarapítja a több mint két hónapja beindult marosvásárhelyi is. Mint mindegyiket, ezt is közös ügyünknek tekintettük, így minden szombaton a kolozsvári táncház zenészei (Bodzafa, Ördögsekér) és táncosai közül néhányan leutaztak Marosvásárhelyre muzsikálni, és táncot tanítani. Később betársult a székelyudvarhelyi Venyige is.

Mivel a legkönnyebben tanítható és elsajátítható a széki tánc, ezzel kezdték a vásárhelyiek is. Falusi táncos hiánya miatt nem adatott meg az, hogy a fiatalok eredeti formájában láthassák a táncot, de annak ellenére az első tánctanulás után többsége már nagyon ügyesen mozgott.

Néhányan többre értékelték a szombat esti TV-sorozatot, szünetben elmentek; később megtudták, hogy sokat veszítettek: elmulasztották az énektanítást, a zenei anyanyelvővitésének *ritka* alkalmát.

Közben megalakult a *Regősök* együttes, melynek tagjai (Kostyák Attila, Zakariás Attila, Tóth István) vállalták a vásárhelyi táncház vezetését, a rendszeres muzsikálást. (Annak ellenére, hogy ketten Kolozsváron tanulnak, harmadik társuk meg bucaresti egyetemista.)

Nagyon örvendetes dolog, hogy a marosvásárhelyi municípiumi KISZ-bizottság patronálja ezt a tevékenységet, ami lehetőséget ad a fiataloknak egy olyan nemes szórakozási formára, ami a kellemest összeköti a haszonnal. [...]

Kostyák Alpár

(Igazság – *Fellegvár* ifjúsági oldal, 1978/303. 3. – 1978. december 23., szombat)